

32. Η Θεσσαλονίκη γνωρίζει μεγάλη ακμή

Η Θεσσαλονίκη, από τα πρώτα βυζαντινά χρόνια, είναι η δεύτερη σημαντική πόλη της αυτοκρατορίας. Αναπτύσσει σπουδαία εμπορική, πνευματική και πολιτική κίνηση, την οποία διατηρεί ακόμη και στα χρόνια της παρακμής.

Η Θεσσαλονίκη ήταν σπουδαίο οικονομικό και πνευματικό κέντρο της αυτοκρατορίας. Πηγές της εποχής αναφέρουν ότι «ο Κωνσταντίνος για λίγο είχε σκεφτεί να κάνει αυτή πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας»¹.

Η θέση της στον κόλπο του Θερμαϊκού και στην εύφορη κοιλάδα του Αξιού ποταμού την έκανε σταυροδρόμι των στεριανών και των θαλάσσιων εμπορικών δρόμων και της έδωσε φήμη και πλούτη. «Η γη και η θάλασσα έχουν ταχτεί να λειτουργούν για χάρη μας και να μας προσφέρουν τα πλούσια δώρα τους αδαπάνως», γράφει ο ιστορικός Ιωάννης Καμενιάτης². Τα χαρίσματα αυτά όμως την έκαναν και στόχο πολλών κατακτητών, οι οποίοι έφτασαν αρκετές φορές απειλητικοί κάτω από τα τείχη της. Το 904 οι Σαρακηνοί και το 1185 οι Νορμανδοί την κατέλαβαν και τη λεηλάτησαν.

Παρά τις δυσκολίες αυτές όμως, η Θεσσαλονίκη διατηρούσε τον πλούτο και την εμπορική της κίνηση από τα πρώτα ως τα τελευταία βυζαντινά χρόνια. Είχε ακόμη αξιόλογη πνευματική ανάπτυξη και δραστηριότητα, όπως μαρτυρούν τα μνημεία παλαιάς βυζαντινής τέχνης και οι εκκλησίες που σώζονται ακόμη στην πόλη. Ξεχωριστή θέση ανάμεσά τους είχε ο ναός του Αγίου Δημητρίου, που ήταν πολιούχος και προστάτης της.

Στα χρόνια παρακμής της αυτοκρατορίας (13ος-

1. Χάρτης με τις πόλεις που ο Κωνσταντίνος είχε διαλέξει για να μεταφέρει την πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

2. Ο ναός του Αγίου Δημητρίου στη Θεσσαλονίκη.

¹ Σωζομενός (Ιστορικός του 5ου μ.Χ. αιώνα). Δες και το κείμενο-πηγή 3.

² Ιωάννης Καμενιάτης: βυζαντινός ιστορικός από τη Θεσσαλονίκη.

14ος αιώνας), η Θεσσαλονίκη, αντίθετα από άλλες πόλεις, διατήρησε και αύξησε την πνευματική και την εμπορική της δραστηριότητα και γι' αυτό **της είχε δοθεί το προνόμιο να είναι αυτοδιοικούμενη**. Εδώ λειτουργούσαν κατώτερα και μέσα σχολεία, αλλά και ανώτατες σχολές Μαθηματικών, Νομικής, Φιλοσοφίας και Ρητορικής. Τους μισθούς των δασκάλων τους μάλιστα πλήρωναν οι αρχές της πόλης.

Την ίδια περίοδο αναπτύχθηκε εδώ το **κίνημα των Ζηλωτών**, που ήταν πρωτόγνωρο για την αυτοκρατορία και την εποχή. Οι Ζηλωτές ήταν ένα είδος πολιτικού κόμματος, που υπερασπιζόταν τα συμφέροντα των χαμηλών τάξεων (*μικροκαλλιεργητών, μικροτεχνιτών, εργατών και ναυτικών*) απέναντι στους πλούσιους, τους υπερέχοντες και τους δυνατούς. Οι τελευταίοι είχαν στα χέρια τους το εμπόριο, τον πλούτο και τα προνόμια και εκμεταλλεύονταν τους οικονομικά αδύναμους. Η αντιπαράθεση ανάμεσά τους μάλιστα, στα μέσα του 14ου αιώνα, οδήγησε σε αιματηρές συγκρούσεις και επανάσταση, από την οποία νικητές βγήκαν οι Ζηλωτές.

Οι Ζηλωτές απομάκρυναν με τη βία τους ευγενείς από την πόλη, λεηλάτησαν και δήμευσαν τις περιουσίες τους και ανέλαβαν αυτοί τη διοίκησή της. Η «*δημοκρατική κυβέρνηση*» τους, όπως την ονόμασαν, διοίκησε τη Θεσσαλονίκη επτά χρόνια (1342-1349). Στο διάστημα αυτό όμως οι συνασπισμένοι ευγενείς, με τη βοήθεια και του αυτοκράτορα της Πόλης, οργανώθηκαν και κατάφεραν να ξαναπάρουν τη διοίκηση της πόλης από τους Ζηλωτές. Τα γεγονότα αυτά όμως, παρά τις κάποιες υπερβολές που τα συνόδευσαν, έμειναν στην ιστορία της εποχής ως παράδειγμα αγώνα απελευθέρωσης των αδυνάτων από τον ζυγό και την εκμετάλλευση των δυνατών.

- Ποια πλεονεκτήματα έκαναν τη Θεσσαλονίκη δεύτερη πόλη της αυτοκρατορίας στο εμπόριο και τον πλούτο, μετά την Κωνσταντινούπολη;
- Σήμερα αποκαλούμε τη Θεσσαλονίκη «*συμπρωτεύουσα*», «*νύμφη του Θερμαϊκού*» και «*πόλη του Άη-Δημήτρη*». Σχολιάστε αυτά τα προσωνύμια.

3. Η Θεσσαλονίκη «*πρωτεύουσα*» της αυτοκρατορίας

«Όταν ο Μέγας Κωνσταντίνος αποφάσισε να κάνει τη νέα πρωτεύουσα, δε διάλεξε αμέσως το Βυζάντιο. Για λίγο σκέφτηκε τη Ναϊσό (Νίσα της Σερβίας σήμερα), όπου γεννήθηκε, τη Σαρδική (Σόφια) και τη Θεσσαλονίκη. Η προσοχή του ακόμη στράφηκε και στην Τροία, την πατρίδα του Αινεία, ο οποίος, όπως λέει η παράδοση, ήρθε στην Ιταλία μετά την άλωση και την καταστροφή της από τους Αχαιούς και θεμελίωσε τη Ρώμη».

Σωζομενός, *Εκκλησιαστική Ιστορία*

4. Η Θεσσαλονίκη στα βυζαντινά χρόνια.
(Ζωγραφική αναπαράσταση Μ. Καμπάνη)

5.α. Η Θεσσαλονίκη τις μέρες της Διεθνούς Έκθεσης.

5. Τα βυζαντινά και τα σύγχρονα «Δημήτρια»

5.β. Το βυζαντινό πανηγύρι των «Δημητρίων»

«Τις μέρες της γιορτής του Αγίου Δημητρίου (26 Οκτωβρίου), εκτός από τις τελετές τιμής για τη μνήμη του Αγίου, η πόλη οργάνωνε περίφημο εμπορικό πανηγύρι, τα Δημήτρια, που κρατούσε αρκετές μέρες. Κατά τη διάρκειά του εκτός από τους Έλληνες έρχονταν εκεί, από τις μακρινές πατρίδες τους, Σλάβοι, Ιταλοί, Ισπανοί, Πορτογάλοι, Γάλλοι και άλλοι πολλοί, για να εμπορευτούν τα προϊόντα τους».

A.A. Vasiliev, *Ιστορία της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας*

6. Άγιο Όρος: Η πολιτεία των μοναχών

6.α. Άγιο Όρος, Ιερά Μονή Εσφιγμένου.

Στη διάρκεια της εικονομαχίας πολλοί διωκόμενοι εικονολάτρες κατέφυγαν στο όρος Άθως της Χαλκιδικής, παίρνοντας μαζί τους ιερά λείψανα, εικόνες, χειρόγραφα και σκεύη των εκκλησιών, για να τα περισώσουν. Εκεί, αρχικά, ζούσαν σε σπηλιές και σε σκήτες³ «μελετώντας και διαλογιζόμενοι».

Στα χρόνια των Μακεδόνων, όταν οι εικονομαχικές διαμάχες ηρέμησαν, με την οικονομική βοήθεια και των αυτοκρατόρων χτίστηκαν εκεί πολλά μοναστήρια. Οι μοναχοί τους έφτασαν τις τρεις χιλιάδες. Για το χτίσιμό τους εργάστηκαν σπουδαίοι αρχιτέκτονες και για την εικονογράφηση των ναών τους ονομαστοί ζωγράφοι.

Οι μοναχοί, στη διάρκεια των αιώνων που ακολούθησαν, διατήρησαν την ορθόδοξη χριστιανική παράδοση, καλλιέργησαν τη βυζαντινή ζωγραφική και μουσική και διέσωσαν πολύτιμα εικονογραφημένα χειρόγραφα. Ο ανεκτίμητος αυτός πλούτος των ιστορικών πηγών φυλάσσεται, έως σήμερα, στις βιβλιοθήκες των μοναστηριών.

Σήμερα η «Μοναστική Πολιτεία του Αγίου Όρους» είναι αυτοδιοικούμενη. Διοικείται δημοκρατικά από την ιερή κοινότητα, που την αποτελούν οι ηγούμενοι των μοναστηριών και έχει έδρα τις **Καρυές**. Την ύπαρξη και τη λειτουργία της έχουν εγγυηθεί διεθνείς συνθήκες και την προστατεύει η ελληνική πολιτεία.

³ Σκήτη: μικρό μοναχικό κελί.